

foreligger sådanne særlige forhold, at der ikke skal ske udvisning, afhænger af en konkret afvejning af på den ene side arten og grovheden af den begåede kriminalitet og på den anden side styrken af de i § 26, stk. 1, nævnte hensyn.

Det skal fremhæves, at vægtningsreglen skal anvendes i overensstemmelse med danske myndigheders forpligtelser til i forbindelse med en afgørelse om udvisning at inddrage hensyn, der følger af internationale konventioner og aftaler, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 3 og 8.

De i § 26, stk. 1, nævnte hensyn, herunder til udlændingens familiemæssige tilknytning til Danmark, vil således tale imod udvisning i det omfang, dette følger af internationale forpligtelser, jf. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Til nr. 22

Formuleringen af bestemmelsen i § 31, stk. 2, 1. pkt., foreslås ændret således, at refoulementsforbudet betinges af, om der foreligger omstændigheder, der er omfattende af udlændingelovens § 7, stk. 2, og ikke - som efter den gældende bestemmelse - af, om den pågældende udlænding har opholdstilladelse her i landet som de facto-flygtning. Ved ændringen, der indebærer en udvidet beskyttelse i forhold til den gældende regel, opnås der systematisk overensstemmelse mellem stk. 1 og stk. 2 i § 31.

Der henvises nærmere til Udvisningsudvalgets betænkning nr. 1326, side 762-765.

Efter udlændingelovens § 32 a skal et afslag på asyl være ledsaget af en afgørelse om, hvorvidt den udlænding, afslaget vedrører, efter udlændingelovens § 31 kan udsendes tvangsmæssigt af landet, hvis den pågældende ikke udrejser frivilligt. Flygtningenævnet har i praksis antaget, at nævnet i forbindelse med en beslutning efter udlændingelovens § 32 a om tvangsmæssig udsendelse kan fastsætte betingelser, således at en udsendelse kan ske, uden at udlændingelovens § 31 er til hinder herfor.

Efter den foreslåede ændring af udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. forslagens § 1, nr. 1, hvortil der henvises i udlændingelovens § 31, stk. 2, kan Flygtningenævnet i forbindelse med en beslutning efter udlændingelovens § 32 a stille vilkår for tvangsmæssig udsendelse under henvisning til de generelle forhold i hjemlandet, såfremt oplysningerne om forholdene i det pågældende land tilsiger, at den enkelte asylansøger risikerer forfølgelse eller tilsvarende overgreb ved en tilbagevendende.

Til nr. 23

De foreslåede bestemmelser i § 32, stk. 1, 2 og 4-7, er i overensstemmelse med Udvisningsudvalgets forslag. Der henvises herom til udvalgets betænkning nr. 1326, side 849-850.

Bestemmelsen i § 32, stk. 3, indebærer, at udlændinge, der udvises efter § 22, nr. 4-6, meddeles indrejseforbud for mindst 5 år - uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og den konkret forskyldte straf.

Reglerne i § 32, stk. 2 og 4, om indrejseforbuddets varighed er knyttet til længden af den konkret forskyldte straf og giver ikke mulighed for en konkret vurdering af indrejseforbuddets længde.

Den gældende ordning, hvorefter et af domstolene fastsat indrejseforbud kan ophæves administrativt, jf. den gældende § 32, stk. 4, 1. pkt., foreslås endvidere ophævet.

Til nr. 25

Den gældende bestemmelse i § 33, stk. 8, hvorefter udrejsefristen i forbindelse med udvisning ved dom, regnes fra dommens afsigelse eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved denne, fra dommens forkyndelse, foreslås ophævet, idet bestemmelsen ikke indeholder en dækkende regulering af de i praksis forekommende situationer. I stedet foreslås indsat en bestemmelse, hvori der tages højde for de forskellige typer af straffedomme og foranstaltningdomme.

Efter den foreslåede ændrede affattelse af § 33, stk. 8, fastsættes udrejsefristen til straks og regnes fra tidspunktet for løsladelse. Sker der prøveløsladelse, skal udrejsefristen regnes fra dette tidspunkt.

Det foreslås endvidere, at udrejsefristen regnes fra tidspunktet for udskrivning og ikke fra eventuelle foranstaltningsændringer, hvor der ikke sker udskrivning. Det er udskrivningen fra hospital eller forvaring, der er afgørende, også ved udskrivning til fortsat ambulans behandling, uanset om denne måtte være forbundet med ophold på døgninstitution eller bofællesskaber og lignende.

Den foreslåede bestemmelse forudsætter, at den behandelende overlæge underretter anklagemyndigheden, når det bliver aktuelt at udskrive en udvist udlænding fra hospital eller forvaring. Rigsadvokaten vil instruere politimestrene om, at overlægen i forbindelse med fremsendelse af dommen skal anmodes om, at der skal ske indberetning til vedkommende politimester forud for udskrivningen.

Ved betingede domme foreslås udrejsefristen fastsat til tidspunktet for endelig dom i sagen. Udsendelse vil herefter, såfremt dommen ikke ankes, kunne ske efter ankefristens udløb. Ankes dommen, vil udsendelse kunne ske, når ankedommen er afsagt, eller,